

**СЕКЦІЯ «БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ІННОВАЦІЙ
ТА ОПЕРАЦІЙ З ТРАНСФЕРУ ТУХНОЛОГІЙ»**

**ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВОГО ЗАПЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ
СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ**

*Гаврилей А.П., магістр, Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна*

В сучасній економіці інтелектуальний капітал виходить на передній план. Тому зростання економіки України може забезпечити стрімка активізація інноваційних процесів в нашій державі. Інноваційний напрям діяльності підприємства багатогранний і потребує різнобічного висвітлення в системі бухгалтерського обліку.

Ці питання розглядали в своїх працях Я.Д. Крупка, О.В. Кантаєва, О.Мінаков, однак проблеми обліку інноваційної діяльності дотепер цілком не вирішені, адже система фінансового обліку в Україні не дає визначених методичних засад процесу створення та використання інновацій.

Відповідно до ЗУ «Про інноваційну діяльність» інноваційним підприємством визначається підприємство (об'єднання підприємств) будь-якої форми власності, якщо більш ніж 70% обсягу його продукції (у грошовому вимірі) за звітний податковий період є інноваційні продукти і (або) інноваційна продукція.

У ході інноваційної діяльності облікова інформація про інноваційні об'єкти відображається з використанням загальних рахунків, що ускладнює визначення собівартості кожного етапу робіт. А також відсутність статей у фінансовій звітності, що відображають доходи, витрати та результати інноваційної діяльності ускладнюють процес визначення економічних показників від цієї діяльності.

Також актуальним залишається визначення в нормативних документах термінів протягом яких продукція, що випускається на підприємстві є інноваційною. Так органи статистики Наказом №490 (форма №2 інновація. Порядок заповнення форми, розд. 4) від 19.08.2004 визначають такий термін у 3 роки, а пільги за зареєстрованими інноваційними програмами надаються на 5 років.

У зв'язку з труднощами щодо визначення інноваційної продукції або продукту стають доцільним пропозиції щодо створення резерву забезпечення витрат інноваційної діяльності.

Відсутність суворого контролю за здійсненням фактичних витрат та нерівномірне включення витрат за освоєння у собівартість продукції можна уникнути відображаючи витрати за нормами і відхиленнями від норм, що забезпечить контроль матеріальних і трудових ресурсів та виявить причини збільшення або зменшення тих чи інших витрат на освоєння продукції.

До заходів, що могли б підвищити активізацію інноваційної діяльності в Україні можна віднести: підвищення рівня організації шляхом раціонального використання міжнародного досвіду; вдосконалення законодавчої бази шляхом внесення змін до законопроектів та прийняття нових, які б давали чіткі визначення щодо процесів ведення інноваційної діяльності; та поширення практики надання державних кредитів та інших пільг, враховуючи міжнародний досвід.

ІННОВАЦІЇ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ: ПОДАТОК НА РОЗКІШ В УКРАЇНІ

Шулятицька Н.А., студентка, НЛТУУ, м. Львів, Україна

Колінько Н.І., к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту НЛТУУ м. Львів, Україна

В різних країнах світу – Люксембург, Швейцарія, Норвегія, Франція – податки стягуються з нагромадженого багатства певної особи, виходячи із чистої вартості активів.

В листопаді 2011 був представлений законопроект авторства Тігіпка С.Л., основна ідея якого полягала в тому, щоб українці, які багато заробляють, брали участь у наповненні бюджету більшою мірою, ніж пересічні громадяни. Після суттєвого доопрацювання проекту Тігіпка, був представлений законопроект № 10558 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування багатства і предметів розкоші».

Так, згідно з проектом, об'єктами оподаткування будуть вважатися взуття, вироби з хутра, шкіри, килими, текстиль, предмети мистецтва, антикваріат, за які власники виклали понад 30 мінімальних зарплат. Обкладатися податком будуть також вироби з дорогоцінних металів або